

lakShmIstotram from Venkateshakavyakalapa

——
लक्ष्मीस्तोत्रम् वेङ्कटेशकाव्यकलापान्तर्गतम्

——
Document Information

Text title : shrI lakShmIstotram

File name : lakShmIstotraVkalApa.itx

Category : devii, stotra, devI

Location : doc_devii

Proofread by : Malleswara Rao Yellapragada malleswararaoy at yahoo.com

Source : Venkatesha KavyakalApa

Latest update : June 10, 2016

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 30, 2022

sanskritdocuments.org

लक्ष्मीस्तोत्रम् वेङ्कटेशकाव्यकलापान्तर्गतम्

श्रियं श्रीवेङ्कटेशस्य श्रीनिवासस्य वल्लभाम् ।

ऽश्वरीं सर्वभूतानामाश्रये विश्वमातरम् ॥ १ ॥

विष्णोर्विचित्रसिद्धिनिश्चिन्निश्चविश्वविधिभ्रमः ।

सकृलस्सकृदालोकाद्यस्यास्तस्यै नमः श्रियै ॥ २ ॥

यस्या मुग्धकटाक्षदुग्धकणिका न्यूनाधिकोदञ्चिताः

द्वित्राः कुत्रसिद्धेकतस्त्रियतुराः किञ्चान्यतः पञ्चषाः ।

ब्रह्मेशेन्द्रमुष्णामरान्नरपतींश्चोऽव्यावयश्रीशुषः

कुर्वन्त्याश्रितवत्सलां भगवतीं तामाश्रयामः श्रियम् ॥ ३ ॥

अस्तोकस्तभका स्तनद्वयमिषात् पाणिप्रवालोज्ज्वला

रोमालीललितालिखपङ्क्तिमडिता बाहुप्रतानाञ्चिता ।

सामोदा उरिक्वपृक्षविपुलोपघ्ना वृषाद्रेस्तटे

लक्ष्मीकल्पलता स्थिरा मयि कृपावीक्षाप्रसूनं क्षिपेत् ॥ ४ ॥

स्वैरोद्वेलकृपाकटाक्षसुधया सम्प्लावयन्त्या जगत्

लक्ष्म्यास्तौ यरणौ प्रपन्नसुलभौ स्तोतुं प्रयस्याम्यहम् ।

यल्लाक्षारसलक्ष्म वक्षसि उरेर्वीक्ष्यैव साक्षात्परं

ब्रह्मेदं जगदेककारणमिति त्रय्यन्तवर्गा जगुः ॥ ५ ॥

वेदान्ता विबुधाश्चतुर्भुष्णमुष्णान्तस्सनन्दाद्यः

व्यासाद्या मुनयश्च सूरिनिवहा लक्ष्मीपतिर्वा स्वयम् ।

सर्वे यन्मडिमामृताब्धिकणिकेयतां न वेत्तुं क्षमाः

तां लक्ष्मीभनपत्रपः कथयितुं वाञ्छामि धिःकमां कविम् ॥ ६ ॥

मातङ्गस्सुमहानणुश्च मशकः पातुं प्रवृत्तौ तृषा

दुग्धाब्धिं पिबतस्स्वशक्त्यनुगुणं कृत्स्नं न पातुं क्षमौ ।

मातर्लक्ष्मि तव प्रभावजलधौ ब्रह्माऽप्यहं येदृशौ

यज्ञानादिषु तारतम्यमुभयोर्नौ तेन किं साधितम् ॥ ७ ॥

भुग्धस्तनन्धयमुष्मात् प्रथमोदिता वाक्
अव्यक्तवर्णमधुरा स्वदते छि मात्रे ।
श्रीरम्भ तद्गदतिमौग्ध्यकृता स्तुतिर्मे
त्वत्कर्णवर्त्मनि वभेदमृतस्य धाराम् ॥ ८ ॥

सुधाधारासेकादिव सुभितकर्णाः सुकवयः
स्तुवीरन् याः श्रुत्वा सपदि सशिरःकम्पमवशाः ।
तथाभूता मातरस्तुतिवचनभङ्गीस्त्वदृष्टिताः
विधातुं मे शक्तिं वितर वृषशैलेशदयिते ॥ ९ ॥

मलितमलसः पङ्के मग्नाम्बणीनिव येतनान्
प्रलयतमसा गाढं गूढानसत्समतां गतान् ।
न यद्वि भवती मातः पश्येद्दयार्द्रदृग्ज्वला
कथमिव भवेत्सत्ता तेषां पुमर्थकथा कुतः ॥ १० ॥

अस्थेशाना जगत एति या विश्रुता विश्वगोप्त्री
सत्यं सा त्वं भवसि कमले विषशुपत्नीत्यनूक्तेः ।
तस्या मातस्तव परिजनेष्वात्मसु प्रेमबन्धः
तद्गात्सल्यं निरवधिदृष्या सर्वमेतन्न चित्रम् ॥ ११ ॥

श्रुतिशिरोवरकोशगृहाडितान् स्मृतिपुराणसुदीपविदीपितान् ।
स्फुरिततावकदिव्यगुणान् मणीन् स्वदृष्टये सुधियो दधतीन्द्रिरे ॥ १२ ॥

रस्यं गवामपि पयो रसनोपघातात्
पैत्येन तिक्तमिति वक्ति यथा तथाऽपि छि ।
तत्त्वं परं त्वदुपगूढमपोढुडेयं
डेयास्पदं वदति कश्चन गाढपापः ॥ १३ ॥

नित्योदञ्चितयञ्चरीकनिनदां नीरन्प्रपुष्पद्रुमां
निर्यन्निर्जरशीतलां वृषगिरेरुत्तुङ्गशङ्कस्थलीम् ।
कृत्वा केलिगृहं रमे रमयसे सर्वेश्वरं त्वत्प्रियं
भोगोपकम्बलिभ्रमभ्रमिमुष्मे भग्नं भुङ्क्षुः कुर्वती ॥ १४ ॥

मधुकरमौलिदम्भकरन्दरसप्रसर-
प्रकलितभूलसेकपरिबृडितपुष्पवने ।

विरचितपादयारमिड वेङ्कटशैलतटे
विडरसि देवि लक्ष्मि करलम्बितकान्तकरा ॥ १५ ॥

कमलपलाशदृश्यपरिपेशलचिरूपद -
द्वितयनिवेशनाङ्गपरिकर्मपवित्रशिवाः ।
तव य तव प्रियस्य विनमन्ति वृषाद्वितटे
विक्रयकुशेशयोदरविडारिणि सर्वसुराः ॥ १६ ॥

उपनिषदां सलस्रमुपबृङ्गणामध्यपिलं
वदति परोक्षमम्भ दयितेन समं भवतीम् ।
अथ पुनरञ्जनाद्भिरपरोक्षमवेक्षयते
शरणाभयासिषं तमघिकाद्भुतभूमिमडम् ॥ १७ ॥

त्वयि वृषशैलसीम्नि कुसुमापयथावसरे
दयितविलोभनाय धृतदिव्यलतावपुषि ।
पतिरपि ते प्रगल्भमतिरेत्य मधुव्रतताम्
अतिपतितान्यवस्त्वि भवतीमभिकामयते ॥ १८ ॥

सुतनु लुनाव पुष्पमघिकापययेऽस्तु जयः
तव मम वेत्युदीर्यं कुसुमानि लुनन् कमले ।
त्वद्दृष्टितनर्मसूक्तिरसनिघ्नमनाः प्रसन्
प्रसवपराङ्मुषश्च विजितो वृषशैलपतिः ॥ १९ ॥

सलयरवेङ्कटेशकरनम्रितकल्पतरुः
अभिनवपुष्पजातमपयेतुमुदग्रमुष्पी ।
प्रियतममुग्धडासमुभयन्द्रविलोपितधीः
त्वमपयिनोषि तस्य मणिदाममलःप्रसवान् ॥ २० ॥

जननि सप्तीसमक्षमुपगूढनलोभमतेः
तव पतिमिङ्गितप्रामतिपुष्पितवृक्षतनुम् ।
सपुलककम्पधर्मसलिलादिविकारभृतः
कुययुगतो निष्पीड्य कुसुमानि लुनासि शनैः ॥ २१ ॥

अन्तर्वसन्तमवलम्बितलेभशृङ्गां
आलिप्तकुङ्कुमकुयामरुणोत्तरीयाम् ।
आनीलवेणिमनुत्पसप्पीवृतां त्वां
आलोक्य विस्मयभरस्तिमितः पतिस्ते ॥ २२ ॥

प्राप्ता स्वामिसरः प्रसन्नसलिलं स्नातुं सड प्रेयसा
 दृष्ट्वा स्वप्रतिबिम्बमम्ब सुभगं स्तब्धा प्रतिश्रीधिया ।
 आस्फुट्या(म्बुनि) कम्पितेऽत्र विमतादृष्ट्या प्रसन्ना पुनः
 पत्या निर्विशसि त्वमञ्जनगिरौ कीलाललीलारसम् ॥ २३ ॥

कान्तेन शृङ्गसलिलैस्सङ्कुक्षितां त्वां
 वीक्ष्यासद्विषणुभिरुपेत्य साभीजनैस्ते ।
 पर्युक्षितः पतिरनारतमम्बुवृष्ट्या
 निर्लिङ्गन्तनीलमणिशैलरुचिं दधाति ॥ २४ ॥

सिञ्चन्त्यां करवारिणा प्रियमुष्पं त्वाय्येकया डेलया
 सिञ्चन्तीष्वभितः साभीष्वपि निरुच्छवासो निमज्जयान्यतः ।
 उन्मज्ज्य स्मितकुल्लगाएडकुलकां त्वां पुण्डरीकेक्षणाः
 पश्यन् साञ्जलि वारयत्यभियतीं भूयश्च सेकोत्सुकाम् ॥ २५ ॥

यस्ते श्रीः पुष्पमेकं यरणकमलयोरर्पयेद्भूतिकामो
 वज्रालङ्कारडस्तस्स ऋषु सुरपुरीवीधिकाव्यन्तरेषु ।
 दिव्यस्त्रीभिस्त्वडस्तैरचिरमुपयितैः पारिजातप्रसूनैः
 आरादाकीर्यमाणश्चरति सुरपतिस्त्वैरमैरावतेन ॥ २६ ॥

सम्पत्कामस्सकृत्त्वां प्राणमति कमले या (यो) यदृच्छाप्रवृत्तिः
 सोयं ङंसाधिदुःखः प्रतिदिशवदनो भारतीप्राणनाथः ।
 ब्रह्माण्डैकाधिपत्यस्मयकृतविकृतिः सेव्यते (साव)रायैः (रोषैः)
 देवैर्दिकपालमुष्यैरधिगतविनयैरञ्जलिव्यग्राडस्तैः ॥ २७ ॥

यो वा कश्चिज्जातु काम्येष्वकामो
 भूयिष्ठां ते नमोऽस्ति विधत्ते ।
 (दत्त्वा तस्मै) देवि भोगापवर्गो
 न त्वं दृ(त्)मा कीदृगौदार्यमेतत् ॥ २८ ॥

कश्चित्पाश्चर्यभुङ्क्तिः कबलयति कला याश्चतुष्पष्टिसङ्ख्याः
 कश्चित्पत्यन्तामन्दः पिडकडटभिदा)त्रेव(त्रैव) शक्तो विवेक्तुम् ।
 कोऽप्यन्यस्सार्वभौमो भुवमनुभवति क्षुद्रुशः कोऽपि भिक्षुः
 वैषम्यस्यास्य डेतुर्भगवति कमले त्व(त्कटाक्षाकटाक्षौ) ॥ २९ ॥

कनकलतेव नीलमणिशैलविशालतटं

कपिशिमदीप्रकम्रकलिकेव तमालतरुम् ।
अभिनवमम्बुवाडमयलेव तटिल्लतिका
मुरजिङ्गुरः पयोधि(दुडि)तः परिभाषयसे ॥ ३० ॥

अमृतलडरीमालावीलाविजित्वरविभ्रमैः
शिशिरमधुरैः श्रीरम्भ त्वत्प्रतिक्षाएवीक्षाणैः ।
उपचितमडाभाडाशाभश्शुचि (स्मित) का(को)रकः
हृलतु भजतां तत्तडांमांस्तव प्रियकल्पकः ॥ ३१ ॥

अथि वृषगिरेरुञ्चैश ृङ्गाग्रमङ्गलदीपिके
निजपरिजनस्त्रीनेत्राणां निरन्तर यन्दिरेके ।
भवदुतवडज्जवालार्तानां सुधामयदीर्घिके
जय जय जगज्जन्धे धन्ये जनार्दनजुविके ॥ ३२ ॥

नारीणामुत्तमा त्वं पतिरपि पुरुषेषूत्तमस्ते विभूतिः
नित्या भोगाय लीलारसपरिणतये कल्पितैषा विभूतिः ।
भूत्या ब्रह्मादिदेवास्सलज्जपरिजनास्सूरयो नित्यशुद्धाः
(डे श्री)स्त्वद्भागधेयं निरवधिकमडं भावयेयं कथं वा ॥ ३३ ॥

मातर्मडत्मतिवाज्जनसंवत्वदीवयं
यस्यास्तव प्रणयरोषकषायितायाः ।
नीराज(य)म(त्य)रुणामङ्घ्रियुगं डिरीट-
रत्नत्विषा निभिललोकपतिर्मुकुन्दः ॥ ३४ ॥

नानादेवादिदेवप्रकृतिपरिणतौ कर्मपाशेन बद्धान्
पर्यायेणोञ्चनीयल्लमितजलघटी(धारि) यन्त्रस्य नीत्या ।
उर्ध्वाधोलोकगत्या गतिजवविवशान् प्राणिनस्त्रातुमेतान्
को वाऽन्यश्शक्यशङ्कः प्रभुरिति कमले त्वत्सप्ताङ्गेकुटेशात् ॥ ३५ ॥

दुर्लङ्घे दुःखसिन्धौ दुरनुभवमडाव्याधिभेदोत्तरङ्गे
सम्भग्रान्वीक्ष्य जुवान् सलज्जकरुणया प्रेरिता लोकमातः ।
कूपान्तर्मुग्धपुत्रं पतितमनुपतन्मातृवल्लोकमेतं
प्राप्ता वैकुण्ठधाम्नस्त्वमिड वृषगिरौ वर्तसे त्रातुमेतान् ॥ ३६ ॥

स्मितरुचिक्रीमुदीकवदनेन्दुरुदारवपुः
त्वरितमवातरध(रिष्य)दम्भतेन न येद्भवती ।
यलितयतुर्भुजस्य मथितोद्धतदृग्धनिधेः

ध्रुवमभविष्यदम्भ कमितुस्तव नीरसता ॥ ३७ ॥

प्रवडदमृतपूरात् प्रादुरासीः पयोधेः

अमृतमथनदान्तं मोडयन्ती मुकुन्दम् ।

अथ विपुलमयासीदन्तरं तस्य आहोः

अनिमिषमभराणां पश्यतां पद्मवासे ॥ ३८ ॥

सान्द्राद्रागसि संछितादनुगतादस्त्रादतित्रासिनि

भ्रान्त्या सर्वजगत् सु(स्व)गोमृविरडात् काडे पुरः पेतुषि ।

दृष्ट्वैनं जननि त्वया सदयया विज्ञाप्य वीरप्रतं

पत्युस्ते प्रतिभोधिता रघुकुलोत्तंसस्य पुंसः कृपा ॥ ३९ ॥

पद्मे परिष्कृतमतीं परिक्लृष्टदृष्टिं

सीतां समीक्ष्य जनकाङ्गनिषेदुर्षी त्वाम् ।

त्वदभ्रूविभङ्गविधिना विडितोपदेशः

शम्भोर्भ्रमञ्ज धनुराशु रघुप्रवीरः ॥ ४० ॥

रामो रमे तव कृते रघुवीरजाये

भोगीन्द्रभोगसुभगामुपधाय आलाम् ।

आजानुभाडुरशायिष्ठ तटे पयोधेः

प्रस्पर्धयन् प्रतिपयोधिरिव प्रसुभः ॥ ४१ ॥

श्रीरम्भ मैथिलि पतिस्तव धर्मपत्न्याः

प्राप्तेस्तिरोधिमुदधिं व्यतिलङ्घ्य वीरः ।

आलूय सङ्कुलमरातिकुलं समूलम्

आसीत्त्वदीयमुपपद्मविकासभास्वान् ॥ ४२ ॥

मातर्मनोनयन(रञ्ज)नदिव्यरूपः

कृष्णरसतृष्णादृष्टयस्त्वयि भाववत्याम् ।

वीरो वडन्नृसि वैरिशरान्मडाजौ

त्वां रुक्मिणीमुदवडद्विजितारिलोकः ॥ ४३ ॥

आरभ्य शैशवमनारतमप्रयत्नात्

यत्पूतनादिविपटुत्तराणं मुरारेः ।

कल्याणि रुक्मिणि जगज्जननि त्वदीय-

मङ्गल्यसूत्रमडिमा भलु तत्र डेतुः ॥ ४४ ॥

जामाता पुरुषोत्तमस्सुसदृशो लक्ष्यास्सुताया ममे-
त्यानन्दैरुदितैरिवान्तरमितैस्तुङ्गैस्तरङ्गैर्वृतम् ।
दुग्धाब्धे पितरं तवाम्बु दधितः पश्यन्प्रभूताकृतिः
प्रत्यग्राम्भुजलोचनः कृशिपतौ शेते नभश्श्यामलः ॥ ४५ ॥

भव्यं पद्मादिरूपं परिमलमपि यादाय सृष्टेव मृद्धी
पद्मे त्वन्नित्यभोग्यप्रियतमवपुरुत्कर्षजातातिशङ्का ।
विश्वेष्टुं न क्षमाऽलं क्षणमपि दधितत्त्वादिति व्याहरन्ती
श्लिष्यन्ती कान्तवक्षस्सुदृढमविरतं मोदसे वेङ्कटाद्रौ ॥ ४६ ॥

श्रीमद्वेङ्कटशैलनीलजलदम्राताभिजाताकृतेः
शाङ्गश्रीजितयारुशङ्क धनुषशशश्चतृपावर्षिणः ।
मन्दं मन्दसमीरपूरणकृतं शङ्खध्वनिं भिन्नतः
विषणोः श्रीरुरसि स्थिता वितनुषे विद्युल्लताविलम्बम् ॥ ४७ ॥

यथाऽनर्घं रत्नं भवति निजदीप्या परिवृतं
यथा पुष्पापुष्पं नवपरिमलवर्द्ध्या जडुमतम् ।
तथा वित्याश्लिष्टो भगवति भवत्या मडितया
निषेव्यस्सर्वेषां भवति भगवांस्त्वत्साड्यरः ॥ ४८ ॥

धयं गाथा काऽपि श्रवणपथवृत्ता तनुभृतां
भवेत्किञ्चिद्भस्त्वु स्वपरगुणनिर्वाडकमिति ।
मृषा नैषा सूक्तिर्भगवति यतः श्रीर्निरुपमा
त्वमेव श्रीमत्तां तव य तव पत्युः प्रथयसे ॥ ४९ ॥

स्वशेषैरुत्कर्षे सति न षलु शेषित्वविडतिः
यतश्शेषी शेषैरेतिशयकरैरेव भवति ।
अतः श्रीः कान्तस्ते त्वदुपडितनिस्सीममडिमा-
ऽप्यडीनस्वातन्त्र्यो भवति न परोपाधिकगुणः ॥ ५० ॥

मन्दस्पर्शं मलयमरुतां माधुरीं माक्षिकाणां
वीणानादं क्षणरुचिरुचिं सौरभं वारिजानाम् ।
आदायाङ्गं तव कृतमिति श्रीर्वथो यौक्तिकानां
कालातीतं निगमवयसा तस्य नित्यत्वसिद्धेः ॥ ५१ ॥

आमोदमेदुरमरालमुदारबन्धं
मृद्धायतं यमरवालविलासजैत्रम् ।

आनीलमद्भुतमनातपवार्यमम्ब
केशापदेशातिमिरं बिभृषे किमेतत् ॥ ५२ ॥

किंनु स्वियदम्ब तिमिरस्य विपत्ति(ज्जि)रेशः
किंवा नवोत्पलजनीलिमसम्प्रदायः ।
भिन्नाञ्जनोपलरुयामथवैष राशिः
धत्यादिसंशयपदं तव केशपाशः ॥ ५३ ॥

कर्णावतंसकलिकायितलोचनेन
स्वर्णात्मदर्शसुद्धदा सुषमोत्तरेण ।
मन्दस्मितांशु मधुरेण तवाननेन
यन्द्रः कलङ्कलुषः कथमम्ब तुल्यः ॥ ५४ ॥

अभिनवमरविन्दं किन्तु भृङ्गानुलीनं
सजलदशकलं वा शारदं यन्द्रबिम्बम् ।
कनकमुकुरमाखो नीलरत्नानुविधुं
जननि मुभमिदं ते स्निग्धनीलालकं वा ॥ ५५ ॥

मातस्तवैतदभिजातसुवर्णापट्ट-
सौभाग्यहारि निटिलं निरपेक्षभूषम् ।
कस्तूरिकोर्ध्वतिलकं बिभृषे तथाऽपि
नूनं तदस्य तिलकस्य परिच्छिद्यायै ॥ ५६ ॥

असितमवनतं य स्निग्धमायुष्यामेतत्
तव जननि समिन्धे भ्रूयुगं देवि द्रियम् ।
विलसितविवशस्सन् यस्य निस्सीमकान्तेः
विहितविधिधविश्वो विष्णुराज्ञाकरस्ते ॥ ५७ ॥

जिघासयेव मुभमारुतसौरभाषां
द्राघीयसी जननि तावकनासिकेयम् ।
भ्रूसेतुमध्यविवरेण ललाटदिव्य-
सौन्दर्यसारसरितः प्रसृतेव कुल्या ॥ ५८ ॥

अधिगतवतोरक्षणेः दुष्पात्वमर्जुनतां य ते
जनितरणयोर् भ्रूकोदण्डस्पृशोरनुरक्तयोः ।
कथमिव परा मैत्री कर्णेन कुण्डलयारुणा
समजनि जनन्याश्चर्याणामसि त्वमपाश्रयः ॥ ५९ ॥

द्विजैरेतैः पङ्क्तावविवरनिविष्टैरविषमैः
 उदग्रैरुद्भाभिश्शुचिभिरधरस्यास्य कमले ।
 स्मयायत्तव्यक्तेरपि य परभागप्रणयिनः
 अडिष्कारस्सोऽयं समुचिततरः पल्लवरुच्ये ॥ ६० ॥

स्फुटिकमुकुरभिम्भौ नीलरत्नांशुगर्भौ
 किममृतकिरणौ द्वौ शारदौ श्रीकराङ्गौ ।
 अथ विमलकपोलौ देवि ते दर्शनीयौ
 श्रवणकुवलयश्रीजातवर्णप्रकर्षौ ॥ ६१ ॥

मातः स्वभावसुषमापुनरुक्ताभूषः
 पत्युस्तवापि विजयावडमव्यरेभः ।
 स्वामोदसम्पदधिवासित सर्वगन्धः
 कण्ठो मृदुः कथय कम्बुसमः कथं स्यात् ॥ ६२ ॥

सौभाग्यसम्पदभिभूतसुवर्णकुम्भौ
 भूयः परास्तपरिष्णाडिपयोजकोशौ ।
 कूलङ्घुषौ कुयलरौ गुरुभारदारौ
 पुत्रस्य देवि कुशलं कुरुतो दृशोर्मै ॥ ६३ ॥

तारुण्यसौरभतरङ्गितल्लृत्तटाडे
 जातौ स्तनद्वयमिषेण सरोजकोशौ ।
 तन्मूललग्नसितबालमृणालिडैव
 मुक्तावलीति मम मातरभूद्वितर्कः ॥ ६४ ॥

बाहाश्शिशरीषमृदवस्तनवस्सुवृत्ताः
 शम्पारुच्यस्समुचिताभरणश्चातस्रः ।
 मातस्सापल्लवसङ्कोरककल्पवल्ली -
 बालप्रतानविततीरनुकुर्वते ते ॥ ६५ ॥

तन्वी तलोदरगता तव रोमराशिः
 आभाति देवि कुयतुङ्गकुलायलाभ्याम् ।
 निष्कम्य नाभिसरसीमभियान् पिपासुः
 आनीलभोग एव कश्चन बालसर्पः ॥ ६६ ॥

पीताम्बरस्थगितमध्यकटीनितम्ब-

कञ्जोरुकाण्डवद्वानुयुगोपमानम् ।

नास्त्यस्ति येद्भदतु देवि तवैव कान्तः

सर्वज्ञा एतन्नुविनादितकाडलीकः ॥ ६७ ॥

वृत्ते तवाम्ब लभि(लि)ते विधृतानुपूर्व्ये

पीताम्बराञ्चलपिशङ्गरुयाऽभिषिक्ते ।

सौवर्णकाडलसमे समसन्निवेशे

जङ्घे तु(न) लङ्घयति सेवकलोकदृष्टिः ॥ ६८ ॥

प्रत्यग्रकल्पतरुपल्लवपाटलाभौ

वज्रध्वजाञ्जमुष्मङ्गलशिङ्खगर्भौ ।

धन्द्रादिदेवमणिमौलिमण्डार्डपीठौ

मातस्त्वदीयचरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ६९ ॥

चन्द्रस्त्वदीयमुष्कान्तिजितः कलङ्कु

श्रीरम्भ वृत्तविशदांशुनभापदेशात् ।

यारु प्रपद्ये यरणद्वितयं भवत्याः

पूर्णाऽकलङ्कुदशमूर्तिरजस्रमासीत् ॥ ७० ॥

विद्युद्गामद्युतिभिरुचितैर्दिव्यभूषासङ्घैः

स्थाने देवि स्थगयसि वपुर्दिव्यमापादय्युडम् ।

नोयेत् सर्वावयवसुषमास्वस्वदेशानुकर्ष-

श्रान्तस्वान्तस्तिमितनयनो वल्लभस्ते जल[ड]स्स्यात् ॥ ७१ ॥

स [न] सत्सर्गं ज्ञानं न य विमलमध्यात्मविषयं

त्वयि त्वत्कान्ते वा न छि परमभक्तिस्त्वजनि मे ।

ततश्चाङ्घ्रियत्की दुरितभरितोऽनन्यगतिः

शरण्ये देवि त्वां शरणमभिपद्ये भगवतीम् ॥ ७२ ॥

अनन्तासख्यागस्कृत [मङ्कत] सद्भृतिमशुचिं

प्रलीलां शब्दादिप्रवणामतिलज्जामयद्यम् ।

प्रसक्तं स्त्रीमात्रे पशुवदशुभैडास्पदमिमं

कथं मातः क्षाम्येदभिलषलशासी तव पतिः ॥ ७३ ॥

कदाचित्कान्तस्ते छितपरपितृत्वेन कलुषः

कृतागस्त्वस्मासु स्वयमुचितशिक्षां तितनिषेत् ।

तदा मातस्त्वं य भ्रुकुटिपरतन्त्रं प्राणयिनं

प्रलोभ्य स्वैरङ्गैश्चरणपरिचर्या घटय नः ॥ ७४ ॥

अस्मृष्टसंसरणदुःखलवैरनादि-

सिद्धैरसङ्घुषितनित्यसुभावावभोगैः ।

भव्यैः परस्परपरिस्थितशेषभावैः

संवासायाम्भ सङ्गैस्तव किङ्करैर्भाम् ॥ ७५ ॥

आम्ना[आम्बा] नैरमृतद्रवप्रियसर्पैरौदार्यकर्णौजपैः

अत्यैश्वर्यमदासैरभिमुष्पेष्वाभाषितस्वागतैः ।

अम्भाविष्कृतकूलमुद्रुङ्गपावात्सव्यविस्रम्भलैः

आलोकैरभिषिञ्च्य मामनुकलं त्वत्पादपद्माश्रयम् ॥ ७६ ॥

त्वद्दासदासकुलराजकुलाश्रयेण

भव्योत्तमस्य मम कर्मजवाग्विमर्दान् ।

स्तोत्रापदेशविहितानपि तानसङ्ख्यान्

मातः क्षमस्व मयि केवलवत्सला त्वम् ॥ ७७ ॥

अस्मद्गुरुं परमकारुणिकं त्वदङ्ग-
निस्सीमभक्तिनिधिमार्थमनर्घशीलम् ।

सौम्योपयन्तृमुनिमात्मविदं समीक्ष्य

मातः प्रसीद मम वृत्तमचिन्तयित्वा ॥ ७८ ॥

दिव्या मदीयरसनाधु[स]नया श्रियव

स्वप्रीतये स्तुतिमिमांमुदितं गुणान्तः ।

भुङ्क्त्वा समृद्धिमिड सद्भिरनन्यभोगैः

अन्ते य सूरिपरिषत्प्रथमार्द्धणीयाः ॥ ७९ ॥

॥ श्रीवादिभयङ्करगुरवे नमः ॥ श्रीवेङ्कटगुरवे नमः ॥

॥ इति श्रीलक्ष्मीस्तोत्रम् ॥

From venkaTeshakAvyakalApaH

Proofread by Malleswara Rao Yellapragada malleswararaoy at yahoo.com

pdf was typeset on October 30, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

